

New Orleans-drums bij Harry Connick jr.

Arthur Latin

en opeens stond Harry Connick jr. binnen. Halverwege het optreden sprong hij het podium op en samen speelden we het dak eraf. Een week later was ik zijn nieuwe drummer en vroeg hij mij mee te spelen op zijn nieuwe album *To See You* (1997; red.).

‘Vanaf dat moment speel ik op al zijn platen en doe ik al zijn tournees. Ik probeer rauwheid toe te voegen aan zijn muziek, die op het eerste gehoor toch vrij glad is. Maar bijna niemand weet dat hij platen in hoogstens vier dagen opneemt. Geen overdubs, geen tweede kans. Hij zegt altijd: ‘Als ik het perfect wil hebben, koop ik wel een drummachine.’ Hij vindt het ook prachtig dat ik op een oude Slingerland speel die ik ooit tweedehands heb gekocht. Ik heb gesprekken gehad met Gretsch en Yamaha, maar hun drums klinken niet authentiek. Dus dan maar geen endorsement, maar wel een drumstel dat klinkt zoals in de jaren dertig.’

Gospel

Op de laatste twee albums van Connick jr., *Chanson Du Vieux Carré* en *My New Orleans* (beide 2007), is Latin nadrukkelijk aanwezig. Logisch, vindt hij. ‘New Orleans-muziek ligt heel dicht tegen gospel aan en als kind van een dominee ben ik daarmee opgegroeid. Mijn eerste gig was in een kerk. Trouwens, de beste drummers komen uit de gospelkerk. Bijna alle goede r&b-drummers van dit moment hebben het daar geleerd.

‘Toen ik Harry ontmoette, was mijn swingfeel er gewoon al. Als kind had ik geen kit, dus moest ik wel naar de kerk om drums te kunnen spelen. Dat is goed voor me geweest. Je ziet dat veel jonge drummers stoppen met spelen als ze de tienerleeftijd bereiken. Dan zijn ze hun speeltje gewoon zat, omdat het altijd beschikbaar was. Bij mij groeide het alleen maar, en pas op m'n twaalfde kreeg ik mijn eerste kit, een CB 700. Dat drumstel was niet eens echt van mij, want ik legde zelf maar vijftig dollar in. De rest werd door de kerk betaald. Met die instelling speel ik nog steeds. Alsof ik voor de eerste keer de kerk binnenstap en achter een drumstel ga zitten.’ ■

Meer info vind je op www.arthurlatin.com, waar je ook gratis een aantal nieuwe solostukken van Latin kunt downloaden.

Arthur Latin (33) werd geboren als de zoon van een dominee, maar zag pas het wáre licht in 1996. ‘Toen speelde ik met een bigband op het North Sea Jazz Festival in Den Haag. Dat was het moment dat mijn ogen opengingen en het drumstel mijn altaar werd.’ Nog geen jaar later is hij de vaste drummer van Harry Connick jr. – en dat is hij tot vandaag de dag.

tekst Jean-Paul Heck foto Andreas Terlaak

Lichamelijk gezien komt Arthur Latin over als een sportman. Hij lacht als die opmerking voorbijkomt. ‘Grappig dat je dat zegt, want als kind had ik maar één droom: profbasketballer worden. Tijdens het drummen heb ik ook vaak de neiging om te gaan staan. De onrust in mijn lijf is groot. Soms kijkt Harry om met een blik van: doe eens een beetje rustig, maatje!’

De basis van het drummen leerde hij – welke drummer niet, in Amerika – op highschool. Daar werd al snel duidelijk dat Latin een bijzonder goed gevoel voor ritme had en verwierf hij een beurs voor Stephen F. Austin State University. ‘Daar kwam ik al op jonge leeftijd terecht door het winnen van allerlei drumwedstrijden die door heel Texas werden gehouden. Dat was wel grappig. De meeste drummers studeerden voor die talentjachten hele partijen in, maar ik ging er altijd onvoorbereid naartoe. Ik deed gewoon wat er in me opkwam.’

Rauwe elementen

Op deze opleiding leerde hij vooral de basics. ‘Ik heb in die periode van heel wat mensen les gehad. Ik leerde er noten lezen, rudiments spelen, maar ook te gekke dingen als snaredrum-solo's. *Hi Ho Simpson*, *Tornado*, *Stamina*, noem maar op, ik heb ze allemaal gespeeld. Toch was ik in

die tijd echt een groentje en een provinciaaltje. Ik leerde bijvoorbeeld pas laat in mijn tienerjaren het drumwerk van Dave Weckl kennen.’

Latin leerde in Austin opvallend genoeg het meest van een percussionist. ‘Chris Hanning wilde geen grooves met mij spelen, maar focuste zich volledig op alle rauwe elementen die zo typerend waren, en nog steeds zijn, voor mijn spel. Hij gaf mij vooral handvatten voor hoe ik een partij moest benaderen. De uitwerking kwam voor eigen rekening.’

Slechte coördinatie

Voor zijn vervolgoopleiding kwam Latin terecht op Texas State University. Deze dagen is hij een gevierd drummer, maar zijn eerste dag op TSU kan Latin zich nog goed herinneren. ‘Ze sloegen pagina één van een boek van Jim Chapin open en ik moest spelen. Na twee maten werd ik gesommeerd te stoppen en schreef de docent op: Arthur Latin, goed ritmegevoel maar uitermate slechte coördinatie.

‘Ik kreeg er onder meer les van Gary Chaffee. Zijn benadering was precies dezelfde als van Hanning. Hij wil niet dat je gaat spelen zoals hij, hij geeft je de juiste handvatten zodat je jezelf kan ontwikkelen. Chaffee was ook degene die mijn ogen opende voor de traditionele swing. Door hem leerde ik Elvin Jones, Art Blakey en Philly

Joe Jones kennen. Toen ik Elvin Jones hoorde, was ik verkocht. Ik heb hem daarna vaak ontmoet en met hem over swingmuziek gepraat. In die periode ben ik begonnen met het studeren van piano. Dat heeft mij enorm geholpen. Daardoor kan ik nu een muziekstuk van meerdere kanten benaderen.’

Dak eraf

Eigenlijk had Latin niet eens stokken in zijn koffer zitten toen hij aan het lesprogramma van TSU begon. ‘Ik ging erheen om producer en geluidstechnicus te worden. Drummen vond ik leuk, maar ik zag er letterlijk geen brood in.’ Toch kwam ook hier Latin's drumtalent weer bovendien, en al snel werd hij gevraagd voor de universitaire bigband. ‘Het was in die periode dat ik op het North Sea Jazz Festival heb gespeeld. Ik zag er grootheden als de Crusaders, Patrice Rushen en Roy Hargrove spelen en begreep vanaf dat moment dat drummen mijn roeping was. Toen begon ook direct de exposure: een maand na het North Sea speelde ik bij saxofonist Kyle Turner en een jaar later werd ik door Harry Connick jr. gevraagd.

‘Toen ik hém ontmoette, veranderde mijn hele leven. Ik werd gebeld met de vraag of ik vóór hem wilde openen tijdens het jazzfestival van Austin. Een paar dagen later stond ik met een andere band in een club in Cedar Street